

dejo videli Vaša dobra dela in častili mojega očeta, ki je v nebesih? . . .

Ko v veži zunaj je;

Po prash vdari se;

Gospod sem jaz dan vsak,

Vaš mož pa siromak!

Vsevedež.

Rogoznica pri Ptuj. Kakor povsod tudi v naši občini je bilo ljudsko štetje, za katero je bil imenovan komisarjem Anton Plochl. Kakor je znano, je Plochl navdušen trdi Slovan. Kakor postava to velava, prišel nas je obiskat, da vse popiše, kar je v štetju določeno. Pa to je bila neokretna smola, ker v naši temni občini niso samo trdi Slovani, ampak tudi mirni Slovenci in Nemci. Zategadel se je Plochl hudo jezil, ako je moral katerega Nemca vpisati ter pravi: Jaz sem Slovan! in je jezno odšel. Mi delavci in drugi obsojamo tako obnašanje za nepravilno, ker bode Plochl za to delo gotovo dobro plačan. Po drugih naprednih občinah se je naznanilo, kdo to delo prevzame najceneje. Trdimo tedaj, da bode ta trdi Slovan tako plačan, da lahko vsakega brez vse jeze zapiše, pa če je Slovenec ali Nemec. Mi lahko rečemo, naj bo kak vsed, ali kot ljubitelji bližnjega obžalujemo Plochla vsled njegove sovražne jeze. Mi svetujemo Plochlu, da naj miruje in se poboljša, ker v naši občini je ocmilo neko čudovitna korešina, iz katere je že lepo deblo priraslo. To je toliko kakor „zora puca, bit ča dana!“ To je, da nam nič ne dè, ali smo Slovenci ali Nemci, samo da je mir in ljubezen med nami. Mi prosto misleči se poslovimo ter tako počenjanje obžalujemo; smo dobre volje in imamo lepe šege in ko bomo prišli sedaj v predpustnem času skupaj pri kozarcu zlahatne kapljice, si bomo zapeli zdravilko: Solnce sijè, luč gori, tam na mizi, en glažek stoji, saj trink saj trink, saj vein, bolj boš ga pil, bolj boš fajn! . . . Živjo!

Mala nedelja pri Ljutomeru. Naša kmetijska podružnica je priredila v nedeljo 29. januarja t. l. gospodarski shod v solskem poslopju, na katerem je predaval g. Vičanski Škerlec od Velike nedelje. Kot stari kmetijski posestnik sem bil radoveden, kaj se bode razpravljalo od strani enega kmetovalca, kak je Vičanski Škerlec, o katerem sem že precej veliko bral v raznih časnikih in knjigah gospodarskih spisov. Udeležil sem se tega njegovega predavanja, ki je trajalo 2½ ure. Ko smo šli zborovalci domu, sem jih velikolišal, ki so pravili, da bi omenjenega Vičanskega Škerleca poslušali celi dan. Dragi bralci „Štajerca“, povem Vam, da še nismo doživeli pri Mali nedelji tako lepih naukov kot na tem skodu, kajti g. Škerlec nas je v prijaznih besedah podučil, tako rešimo živino pogina pri napenjanju s pomočjo požiralnikovh cevi in z Trokari, ki jih je imel seboj. Podučil nas je, kako visoke jasli morajo imeti naši teliči in nam pokazal svoj napajalnik za teleta. Ako kupujemo živino za vprego, na kaj se moramo ozirati posebno in kako se naj ravnamo pri prodaji. To je bilo velevažno. Kako naj pripravimo klajo svinjam, da iste ne kubamo v vodi, ampak jo z parom v przopariniku „Alfa“. Razkazal nam je tudi mlečne cevi, ki se rabijo, ako krava na en zizek ne molze in kako si lahko tu pomagamo. Pokazal nam je tudi zalivalnike za zalivanje živine in aparate za klistiranje; ravno tako tudi nožke za vkaplanje prašičev oz. merjascev in privave za na žilo puščat pri živini, s katerimi puščamo tudi nazavince konjem. Karabinere za hude bike goniti itd. Razstavil je tudi svoje posnemalnik ali „Separator“ in Pino (Butterfass) za pripravlanje putra, ter nam izračunal, koliko izgube imamo pri naši dosedajni molži, kar priznamo sedaj. Podučil nas je veliko pri živinoreji koristnega, kar še do sedaj nismo znali in to iz njegovih živinorejskih tečajev, kakor nam je povedal, za kar mu izrekamo posebno zahvalo. Veselo je bilo poslušati, ko je pohodil s svojimi besedami po mešetarjih ali prekupcih pri prodaji naše živine, ki polnijo svoje mošnje in takorekoč pijejo kri ubogega suhega kmeta. Velevažnega pomena za nas je tudi bilo, ko nam je povedal, kako naj spoštujemo svoje sosede in se ogibljemo tožb, pri katerih se vleče kmetu kožo čez ušesa. S tem je končal svoj izyrtsten govor. Priporočamo Vam, dragi kmetovalci, da se njegovih preda-

vanj udeležujete; g. Škerlec pa se še enkrat najprijaznejše zahvaljujemo za njegov trud, ter želimo, da bi ga še ljubi Bog ohranil zdravega na mnoge leta. I. M.

lz Jesenic. Po dolgem spanju je vendar enkrat zaukazala naša visoka c. kr. vlada, da se razpiše nove volitve na Jesenicah. Dosedaj smo imeli tu absolutno gospodarstvo, gospodar je bil naš prej vse priljubljeni komisar žnidar Čebulj. Sedaj so sicer njegove slave dni samo še šteti. Za nove obč. volitve nam je že g. župnik Skubic v „Slovencu“ boj napovedal! No k sreči se mi ne bodedo z nobenim bojevali, naj se bije isti kateri ima čas in za to veselje! Nam je vse eno, ali je Pavel ali Peter na Jesenicah gospodar, slabije ne more biti, kakor je do sedaj bilo in ako tudi zadno jeseniško barabo „Ja“ za župana postavite! — Ljudsko štetje se je na Jesenicah mirno izvršilo; za števnega komisarja je bil g. Pongratz od vlade imenovan; ker je pa občina zelo velika je pomagal tudi Čebulj v Rovtih krave in vole šteti! Na snajdarjo je pa pozabil, ter je vsled tega jeseniški policaj moral letati po Jesenicah brez zimске suknje. Koroški in štajerski delavci v tovarni so vsi kot Slovenci vpisani! Levin Tschinkowitz, mislimo da ne bodeš nosil nemške zastave „Gesangs-Verein Stahl & Eisen“. To bi bilo tudi za to društvo sramota. Edina učiteljica gospodična Schittnik je imela korajžo se kot „Nemka“ vpisati. Obč. svetovalec Peter Rozman je pral „črnega zamorca“ ter ga je za to prav pošteno oštel župnik Skubic! — Ker dotični ni zamorec — še manj pa črni kakor je g. Skubic, se bode moral vsled tega še g. Skubic pred sodnijo zagovarjati! „Črni zamorec“ je bil naš števni komisar in ker tega pri njegovem poslu varuje državni zakon § 312 kaz. zak. se je stvar državnemu pravdniku odstopila! — Mogoče da mož vendar enkrat malo bolj previden postane!

Kmet in časopisje.

Brezdvomno ne stoji danes avstrijsko kmetijstvo več tako nesložno in brez varstva, kakor je bilo to še pred par leti. Može, ki so izpoznali bedo kmetov in prebivalstva na deželi sploh iz lastne izkušnje, ki so pridobili prepričanje o potrebi organizacije, so z uspehom na to delovali, da izgine brezbriznost iz vrst kmetov. Delovali so nato, da združijo kmete za gospodarsko-politični boj. Čeprav se doslej še ni posrečilo, da bi se to organizacijo tako izzidalo, kakor bi bilo to potrebno, je vendar razveseljivo, da je narejen tako lep začetek, da je že ta nepopolna, razmeroma slabotna organizacija pod ednakomernim vodstvom „Agrarne centrale“ na

Dunaju v važnih slučajih za kmete nevarno od ločitev prepreečila.

Zal da se je doslej v kmetijskih vrstah veliko premalo dejstvo vpoštevalo, da igra v gospodarskem, političnem in kulturnem življenju sedanosti časopisje najvažnejšo vlogo. Te okoliščine naj bi se nikdar iz očij ne pustilo in ona že naj bi vsem kmetom zadostovala, da podpirajo z vsemi močmi svoje časopisje, da pa tudi z vsemi sredstvi nastopajo proti onim listom, ki so kmetom nasprotni ali sovražni.

Vsak stan ima tisto časopisje, katerega zasluzi. To je resnična beseda, katero mora tudi kmet vpoštevati, ako noče v vsiljenemu mu gospodarsko-političnemu boju podleči. Ako pride enkrat velika množica kmetov do izpoznanja, da zamore le močno in neodvisno kmetško časopisje zanje trajno in res z uspehom delovati, potem ne sme in ne bode zamudila, podpirati na vsak način svoje časopisje. Ako kmet to stori, potem zamore tudi njegovo časopisje zanj več storiti, ker ima v veliki množini prijateljev in odjemalcev potrebno pomoč. Kdor torej svoje časopisje podpira, ta nastopa obenem tudi za zahteve svojega stanu in svoje stranke, ta se sam podpira in skrbi za svoje otroke ter za deco svojih otrok.

S tem pa, da marsikateri kmet sovražno časopisje podpira, se poveča vpliv nasprotnika; temu je potem lažje, da pokaže ravno kmetu svojo moč. Mi smo morda zadnji, ki bi rekli da naj se sploh ne čita nasprotniških listov. Nasprotno! Mi pravimo, da naj vsakdo tudi sovražne liste bere, ker vemo gotovo, da je sodba, ki si jo človek sam napravi, veliko več vredna, kakor taka, ki se mu jo vsili; tudi vemo, da bode neodvisno kmetško časopisje končno zmogalo nad listi, ki so od strank ali vlade ali kmetu sovražnih gospodarskih skupin odvisni. Ali nepravilno je, da se mnogo kmetov v eni vasi na škodljive nasprotniške liste naroči.

Vse to naj bi kmeta k temu pripravilo, da podpira v prvi vrsti kmetom prijazno časopisje in da omeji kolikor mogoče denarno podpiranje nasprotniških listov. S tem bode napravil organizaciji, sebi in svojim stanovskim tovarišem uslugo, katere bogati sadovi gotovo ne izostanejo!

F. Berger.

Opomba uredništva: K temu članku, ki ga prinašajo nemški kmetški listi, omenimo brez vsake samohvale to-le: v slovenskem jeziku izhaja edino „Štajerca“, ki je popolnoma neodvisni, brezobzirni kmetški list. Vsi drugi slovenski listi so odvisni od vlade (kakor in p.

Enkrat meni, enkrat tebi!

Kakor znano, se je nakrat raznesla vest, da je Cook odkril severni pol zemlje. Kmalu potem pa je prišel Peary in rekel, da je Cook slepar in da je on (Peary) severni pol odkril. Pričela se je borba, v kateri sta drug drugemu dokazala, da njune trditve niso resnične. Naša slika kaže v karikaturi ta medsebojni boj. Krogla je globus (zemlja), na kateri se giblje dila (razsodišče). Ta dila pade nakrat in vrže na veliko veselje Pearyja Cooka na tla. Ali veselje še ni minulo, ko zdrsnè dila že nazaj in udari Pearyja po glavi. Smešnica je prav izborna.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Zahtevajte
 povsod
„Štajerca“.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

